

Mojzes vidi Boga v temi

Mojzesovo življenje II, 162-166

162. Kaj nam hoče povedati Mojzesov vstop v temni oblak in da je na ta način v njem videl Boga? Kar je tu povedano, je na videz v protislovju s tem, kar je povedano o prvem bogojavljanju. Tedaj se je Bog prikazal v luči, zdaj pa se v temi.

Ne mislimo, da se te podrobnosti v pripovedi ne ujemajo z našim duhovnim zrenjem. Prav s tem nas Sveto pismo uči, da je spoznanje Božje skrivnosti luč za tiste, ki se mu približajo. Tema pa je brezbožnost, a tema se razblini, ko vstopimo v luč. Bolj pa ko um napreduje in v popolnejši pozornosti in razumevanju dojema resničnost, bolj jasno tudi uvideva, da je Božja narava nespoznatna.

163. Samo če pustimo ob strani vsa čutna spoznanja in to, kar ima samo videz resničnosti, bomo lahko z naporom razmišljanja prodrli v globino, dokler ne bomo dosegli nevidnega in nespoznatnega; tedaj bomo videli Boga. V tem je namreč resnično zaznavanje tega, kar iščemo, v tem ga res vidimo, namreč v nevidenju. To, kar iščemo, namreč presega vsako spoznanje, saj ga z vseh strani kot tema obdaja nespoznatnost. Zato tudi vzvišeni Janez, ki se je znašel v svetli temi, pravi: »Boga ni nikoli nihče videl« (Jn 1,18). Tako trdi, da je spoznanje Božjega bistva nedosegljivo ne le ljudem, ampak sleherni razumni naravi.

164. Ko je torej Mojzes zaradi spoznanja postal večji, trdi, da je videl Boga v temi. To pomeni, da je takrat spoznal, da je po naravi božansko tisto, kar presega vsako spoznanje in dožemanje. Piše namreč: »Mojzes je vstopil v temo, kjer je bil Bog.« Kateri Bog? Tisti, »ki si je postavil temo za skrivališče« (Ps 17,12), kakor pravi David, ki je bil vpeljan v neizrekljive skrivnosti notranjega svetišča.

165. Ko je Mojzes prišel tja, se je znova po besedi poučil o tem, kar se je prej naučil od teme. Tako je, kot menim, za nas ta nauk toliko trdnejši, ker ga je potrdil Božji glas. Najprej božanska beseda prepove, da bi karkoli ljudem znanega primerjali z božanskim. Vse namreč, kar se s približnim umevanjem na osnovi razumljive podobe ali z ugibanjem naumi o Božji naravi, je malik in ne oznanja Boga.

166. Krepost pobožnosti se deli na dva dela. Eden vodi k božanskemu, drugi pa zadeva izpopolnjevanje nravi (tudi čisto življenje namreč sodi k pobožnosti). Mojzes se najprej nauči tistih stvari, ki jih je treba poznati o Bogu – poznati ga pomeni, da mu ne pripisujemo nič od tega, kar prihaja iz človeškega razumevanja. Potem se pouči še o drugi plati kreposti in se nauči, s kakšnim ravnanjem naše krepostno življenje dosega popolnost.